

2. Wielkość pomocy, o której mowa w ust. 1, nie może przekraczać wyższej z następujących wielkości:

- 1) zdyskontowanej wartości przewidywanych kosztów stałych przedsiębiorcy w okresie 3 lat, pomniejszonej o korzyści uzyskane z tytułu likwidacji działalności w zakresie sektora budownictwa okrętowego;
- 2) wartości księgowej netto likwidowanych urzędzeń.

3. Pomoc, o której mowa w ust. 1, przeznaczona na dokonanie rozpoczętych prac w zakresie produkcji, naprawy i konserwacji lub generalnej odbudowy statków, jest dopuszczalna w formie pożyczek lub kredytów, a także poręczeń lub gwarancji, w wysokości niezbędnej do zakończenia prowadzonych prac, pod warunkiem że większość tych prac została wykonana.

4. Warunkiem udzielenia pomocy, o której mowa w ust. 1, jest niepodejmowanie działalności, o której mowa w § 2 ust. 1, przez okres co najmniej 10 lat od dnia zaprzestania prowadzenia tej działalności.

§ 10. 1. Dopuszczalna jest pomoc publiczna na inwestycje przeznaczona na:

- 1) innowacje;
- 2) modernizację lub racjonalizację, na obszarach określonych w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 13 ust. 1 ustawy.

2. Warunkiem udzielenia pomocy jest:

1) w zakresie pomocy, określonej w ust. 1 pkt 1, wprowadzanie na skalę przemysłową nowych wyrobów i procesów produkcyjnych;

2) w zakresie pomocy, określonej w ust. 1 pkt 2, zwiększenie wydajności istniejących urzędzeń.

3. Pomoc, określona w ust. 1 pkt 2, nie może być związana z restrukturyzacją finansową przedsiębiorców.

4. Maksymalna intensywność pomocy wynosi:

1) 10% łącznych kosztów związanych z działalnością konstrukcyjną i inwestycjami, poniesionych bezpośrednio i wyłącznie na finansowanie innowacyjnej części projektu — w przypadku pomocy określonej w ust. 1 pkt 1;

2) 22,5% kosztów określonych w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 13 ust. 1 ustawy — w przypadku pomocy określonej w ust. 1 pkt 2.

§ 11. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 20 lutego 2001 r. w sprawie udzielania pomocy publicznej w sektorze budownictwa okrętowego (Dz. U. Nr 28, poz. 304).

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *L. Miller*

1548

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 15 października 2002 r.

w sprawie dopuszczalności pomocy publicznej w sektorze górnictwa węgla.

Na podstawie art. 22 ust. 2 ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców (Dz. U. Nr 141, poz. 1177) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa zakres i maksymalne wielkości oraz szczegółowe warunki dopuszczalności pomocy publicznej w sektorze górnictwa węgla.

§ 2. Rozporządzenie stosuje się do przedsiębiorców prowadzących, określoną zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 7 października 1997 r. w sprawie Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) (Dz. U. Nr 128, poz. 829, z 1998 r. Nr 143, poz. 918, z 1999 r. Nr 92, poz. 1047 oraz z 2001 r. Nr 12, poz. 93), działalność obejmującą górnictwo i wzbogacanie węgla kamiennego (PKD 10.10) i węgla brunatnego (PKD 10.20), w zakresie tej działalności.

§ 3. Dopuszczalna jest pomoc publiczna:

- 1) na restrukturyzację przedsiębiorstw;
- 2) na prace badawczo-rozwojowe;
- 3) na ochronę środowiska;
- 4) na szkolenia na potrzeby określonych przedsiębiorców, bezpośrednio związane z rozwojem ich przedsiębiorstw;
- 5) inwestycyjna na zapewnienie dostępu do złóż węgla.

§ 4. Pomoc publiczna, o której mowa w § 3 pkt 2—4, jest dopuszczalna na zasadach określonych w ustawie z dnia 27 lipca 2002 r. o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców, zwanej dalej „ustawą”, oraz odpowiednio w przepisach wykonawczych, wydanych na podstawie art. 16 ust. 3, art. 19 ust. 2 oraz art. 20 ust. 6 ustawy.

§ 5. 1. Pomoc publiczna na restrukturyzację przedsiębiorstw jest dopuszczalna na zasadach określonych w ustawie oraz w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 15 ust. 3 ustawy, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Pomoc, o której mowa w ust. 1, może być przeznaczona na pokrycie kosztów restrukturyzacji przedsiębiorstwa, niezwiązanych z bieżącą produkcją, w szczególności na pokrycie:

- 1) deputatów dla pracowników zwolnionych z pracy z powodu restrukturyzacji oraz pracowników uprawnionych do tych deputatów przed restrukturyzacją;
- 2) innych wydatków dla pracowników zwalnianych w wyniku restrukturyzacji;
- 3) dodatkowych kosztów prac likwidacyjnych i zabezpieczających prowadzonych pod ziemią, które wynikają z realizowanej restrukturyzacji;
- 4) kosztów związanych ze wzrostem opłat za dostarczanie wody i odprowadzanie ścieków;
- 5) kosztów związanych z utrzymaniem dostępu do rezerw węgla po zakończeniu jego wydobycia;

6) kosztów zapobiegania oraz usuwania szkód wyrządzonych ruchem zakładu górniczego zamykanego w wyniku restrukturyzacji powstałych przed zamknięciem zakładu, a także rekultywacji gruntów i zagospodarowania terenów zdegradowanych bądź zdewastowanych po działalności górniczej.

§ 6. 1. Pomoc publiczna inwestycyjna na zapewnienie dostępu do złóż węgla jest dopuszczalna pod warunkiem, że opracowano plan ekonomiczno-finansowy działalności, którego realizacja, biorąc pod uwagę wielkość przewidzianej pomocy, zapewni zdolność do konkurowania na rynku.

2. Maksymalna intensywność pomocy, o której mowa w ust. 1, wynosi 30% kosztów inwestycji.

§ 7. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 20 lutego 2001 r. w sprawie udzielania pomocy publicznej w sektorze górnictwa węgla (Dz. U. Nr 28, poz. 303).

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *L. Miller*

1549

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 15 października 2002 r.

w sprawie dopuszczalności pomocy publicznej w sektorze hutnictwa żelaza i stali.

Na podstawie art. 22 ust. 2 ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców (Dz. U. Nr 141, poz. 1177) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa zakres i maksymalne wielkości oraz szczegółowe warunki dopuszczalności pomocy publicznej w sektorze hutnictwa żelaza i stali.

§ 2. 1. Rozporządzenie stosuje się do przedsiębiorców prowadzących, określoną zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 7 października 1997 r. w sprawie Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) (Dz. U. Nr 128, poz. 829, z 1998 r. Nr 143, poz. 918, z 1999 r. Nr 92, poz. 1047 oraz z 2001 r. Nr 12, poz. 93), działalność obejmującą produkcję żeliwa i stali oraz stopów żelaza (PKD 27.10.Z), produkcję rur stalowych, przewodów rurowych i profili drążonych (PKD 27.22.Z), pozostałą obróbkę wstępną żeliwa i stali (PKD 27.3), w zakresie tej działalności.

2. Rozporządzenia nie stosuje się do produkcji konstrukcji stalowych, rur i przewodów rurowych spawa-

nych, których średnica zewnętrzna nie przekracza 406,4 mm, oraz odlewów i wyrobów kutych.

§ 3. Dopuszczalna jest pomoc publiczna na:

- 1) restrukturyzację przedsiębiorstw;
- 2) prace badawczo-rozwojowe;
- 3) utrzymanie poziomu zatrudnienia lub utworzenie nowych miejsc pracy w przedsiębiorstwach;
- 4) ochronę środowiska;
- 5) szkolenia na potrzeby określonych przedsiębiorców, bezpośrednio związane z rozwojem ich przedsiębiorstw;
- 6) pokrycie wydatków dla zwalnianych pracowników lub pracowników, którzy wyrazili zgodę na przejście na wcześniejszą emeryturę;
- 7) całkowite zaprzestanie przez przedsiębiorcę prowadzenia działalności, o której mowa w § 2 ust. 1.

§ 4. Pomoc publiczna, o której mowa w § 3 pkt 2—5, jest dopuszczalna na zasadach określonych w ustawie z dnia 27 lipca 2002 r. o warunkach dopusz-